

ความสมดุลและหลากหลาย

โดย กองบรรณาธิการ

แก่งกระเจาน

คุณค่าความโดดเด่นอันเป็นสากล

พื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระเจานได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติ เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2564 ในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกสมัยสามัญครั้งที่ 44 ในปี พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นการจัดประชุมผ่านระบบทางไกล โดยสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นเจ้าภาพ ซึ่งการประชุมครั้งนี้คณะกรรมการมรดกโลกได้มีมติเห็นชอบร่วมกันให้ขึ้นทะเบียนแหล่งจากทั่วโลกเป็นมรดกโลก รวมทั้งสิ้น 34 แหล่ง เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม 29 แหล่ง และมรดกโลกทางธรรมชาติ 5 แหล่ง ซึ่งแก่งกระเจานเป็นแหล่งมรดกทางธรรมชาติในกลุ่มประเทศอาเซียนเพียงแหล่งเดียวที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกในปีนี้ ภายใต้เกณฑ์ข้อที่ 10 (criteria-x) “เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในถิ่นกำเนิด ซึ่งรวมไปถึงถิ่นที่อาศัยของชนิดพันธุ์พืช และ/หรือพันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าโดดเด่นเชิงวิทยาศาสตร์ หรือเชิงอนุรักษ์ระดับโลก” ซึ่งนับเป็นความสำเร็จของประเทศไทยในการดำเนินการอนุรักษ์กลุ่มป่าแก่งกระเจาน ซึ่งเป็นผืนป่าที่มีความสำคัญสูงสุดตามเกณฑ์มรดกโลกไว้ได้ นับเป็นที่น่ายินดีเป็นความภาคภูมิใจและเกียรติภูมิของประเทศไทย พื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระเจานเป็นแหล่งมรดกโลกแห่งที่ 6 ของประเทศไทย และเป็นแหล่งมรดกทางธรรมชาติแห่งที่ 3 ของประเทศไทย

มารู้จักกลุ่มป่าแก่งกระจาน

แก่งกระจานผืนป่าสำคัญฝั่งตะวันตกของประเทศไทย ตั้งอยู่ในพื้นที่เทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนธรรมชาติระหว่างประเทศไทยกับสหภาพเมียนมา ครอบคลุมพื้นที่ป่าขนาดใหญ่ของ 3 จังหวัดในภาคตะวันตกของประเทศไทย ได้แก่ ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีความยาวประมาณ 292 กิโลเมตร จากเหนือจรดใต้ มีพื้นที่ทั้งหมด 4,809 ตารางกิโลเมตร หรือ 2.5 ล้านไร่ ครอบคลุมพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติไทยประจัน อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อุทยานแห่งชาติกุยบุรี และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่น้ำภาชี ซึ่งเชื่อมต่อกับพื้นที่ป่าหะนินตะยีของสหภาพเมียนมา และเชื่อมต่อกับกลุ่มป่าตะวันตกทางตอนเหนือของไทย ซึ่งนับเป็นแนวเชื่อมต่อระบบนิเวศที่สำคัญยิ่งของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ความโดดเด่นและความสำคัญกลุ่มป่าแก่งกระจาน ในฐานะเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าโดดเด่น ที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในถิ่นกำเนิด ส่งผลให้ผืนป่าแก่งกระจานเป็นศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญในระดับภูมิภาค ด้วยตั้งอยู่ในเขตภูมิภาค Indo-Malayan ในระดับมหภาค อันเกิดจากตำแหน่งที่ตั้งอยู่ตรงรอยต่อของ 4 เขตสัตว์ภูมิศาสตร์ย่อย (ได้แก่ Sundaic Sino-Himalayan Indochinese และ Indo-Burmese) และเป็นพื้นที่รอยต่อระหว่างเขตภูมิพฤกษ 4 ลักษณะเด่น (ได้แก่ Indo-Burmese/Himalayan, Indo-Malaysian, Annamatic และ Andamanese) ตลอดจนในระดับจุลภาค ทั้งลักษณะทางธรณีวิทยาที่หลากหลายและความสูงจากระดับน้ำทะเลของผืนป่าแห่งนี้มีความแปรผันสูงมากเมื่อเทียบกับหน่วยพื้นที่ จึงทำให้เกิดความหลากหลายของชนิดพันธุ์ที่สูงมาก

หลักฐานที่แสดงคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพที่โดดเด่นเห็นอย่างชัดเจนคือรายงานการพบชนิดพันธุ์สัตว์ทั้งสัตว์เฉพาะถิ่นและสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ในพื้นที่ เป็นชนิดพันธุ์ที่มีความโดดเด่นและความสำคัญด้านถิ่นที่อาศัยของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ที่ถูกคุกคาม และเป็นเป้าหมายของการอนุรักษ์ระดับโลก โดยองค์การระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ (International Union for Conservation of Nature; IUCN) ได้กำหนดให้กลุ่มป่าแก่งกระจานเป็นพื้นที่สำคัญระดับภูมิภาคในการอนุรักษ์เสือโคร่ง พื้นที่สำคัญเพื่อการอนุรักษ์นก พื้นที่ที่มีความสำคัญในการอนุรักษ์ช้างป่า และพื้นที่ที่มีความสำคัญยิ่งในระบบนิเวศ Indo-Burma

การประเมินคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งมรดกโลก พิจารณาจากเกณฑ์ในการขึ้นทะเบียนแหล่งความครบถ้วนสมบูรณ์ และการป้องกันการจัดการพื้นที่ ดังนี้

การขับเคลื่อนตามเกณฑ์ข้อที่ 10

พื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจานมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ข้อที่ 10 ด้วยสถานที่ตั้งสะท้อนถึงส่วนผสมที่เป็นเอกลักษณ์ของเขตสัตวภูมิศาสตร์ย่อยและเขตภูมิพฤกษ (ซึ่งเป็นจุดเหนือสุดของหลายสายพันธุ์จากทางใต้ และเป็นจุดใต้สุดของสายพันธุ์จากทางเหนือ) ส่งผลให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพของมหภาคนี้ และเสริมด้วยภูมิประเทศที่มีความแตกต่างกันสูง จึงทำให้เกิดแหล่งที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกันมากมายต่อหน่วยพื้นที่ ส่งผลให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพที่อุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ โดยพบชนิดพันธุ์สัตว์ไม่น้อยกว่า 720 ชนิด รวมทั้งชนิดพันธุ์พืชหายากและพืชเฉพาะถิ่น

พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่สำคัญที่พบในกลุ่มป่าฯ พบทั้งชนิดพันธุ์พืชเฉพาะถิ่น เช่น แดงพะเนินทุ่ง (*Trichosanthes phonsenae*) ซึ่งค้นพบครั้งแรกในปี พ.ศ. 2546 และพบในพื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจานเพียงแห่งเดียวในโลก และชนิดพันธุ์พืช

เสี่ยงสูญพันธุ์อย่างยิ่ง (CR) เช่น โมกเครือ (*Kamettia chandeei*) ไม้หอม (*Aquilaria malaccensis*) จำปาดอย* (*Magnolia gustavii*) และปุดเต็ม (*Geostachys smitinandii*) (VU) พบได้เฉพาะในกลุ่มป่าแก่งกระจานและกลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ ซึ่งเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติของประเทศไทย

นอกจากนี้ ชนิดพันธุ์สัตว์ที่พบ มีทั้งสัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ที่มีความสำคัญระดับโลก โดยเฉพาะสัตว์เสี่ยงสูญพันธุ์อย่างยิ่ง คือ จระเข้ น้ำจืด (*Crocodylus siamensis*) ซึ่งเป็นหนึ่งในสถานที่เพียงไม่กี่แห่งใน 5 ประเทศทั่วโลก ที่สายพันธุ์ดังกล่าวยังคงอยู่ในป่า ทำให้ยังคงความบริสุทธิ์ของสายพันธุ์แท้ และการสืบพันธุ์ตามธรรมชาติไว้ได้ และสัตว์เสี่ยงสูญพันธุ์อย่างยิ่ง (CR) เช่น ลิ่น (*Manis javanica*) เต่าเหลือง (*Indotestudo elongata*) และเต่าหก (*Manouria emys*) รวมทั้งสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ เช่น วัวแดง (*Bos javanicus*) ช้าง (*Elephas maximus*) เสือโคร่ง (*Panthera tigris*) หม่าใน (*Cuon alpinus*) และชนิดพันธุ์ที่เปราะบาง เช่น หมีควาย (*Ursus thibetanus*) สมเสร็จ (*Tapirus indicus*) เลียงผา (*Capricornis sumatraensis*) กระตัง (*Bos gaurus*) และลิงเสน (*Macaca arctoides*)

*จำปาดอย มีรายงานพบครั้งแรกในปี พ.ศ. 2434 ในแคว้นฮัสสับของอินเดียทางตอนเหนือของเมียนมา และไม่มีรายงานการพบพืชชนิดนี้มาเป็นเวลากว่า 100 ปีแล้ว จึงเชื่อกันว่าสูญพันธุ์ไปแล้ว และถูกค้นพบอีกครั้งในปี พ.ศ. 2541 ในกลุ่มป่าแก่งกระจานซึ่งอยู่ห่างไกลจากพื้นที่ค้นพบเดิมประมาณ 2,000 กม.

ความครบถ้วนสมบูรณ์

กลุ่มป่าแก่งกระจานเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารที่สำคัญของแม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำกุยบุรี แม่น้ำปราณบุรี แม่น้ำภาษี และแม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำเหล่านี้บางส่วนเป็นแหล่งน้ำให้กับพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติสามร้อยยอด ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ที่มีชื่อเสียงที่สุดของประเทศไทยสำหรับนกน้ำ กลุ่มป่าแห่งนี้มีระบบนิเวศที่ซับซ้อน กล่าวคือ ประกอบด้วย ป่า 6 ชนิดป่า (ครอบคลุมพื้นที่กว่าร้อยละ 96 ของพื้นที่ทั้งหมด) โดยเป็นป่าดิบแล้ง ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 65 และป่าประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ป่าเบญจพรรณ ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น ป่ารุ่มสอง และป่าเต็งรัง อีกทั้งมีสภาพภูมิประเทศของพื้นที่เป็นภูเขาสูงทางทิศตะวันตกและทางทิศตะวันออกเป็นเนินเขาสูง ความสูงประมาณ 37-1,231 เมตรจากระดับน้ำทะเล และสภาพภูมิอากาศได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม-

กลางเดือนตุลาคม ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม-กลางเดือนกุมภาพันธ์ และฤดูแล้ง เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์-กลางเดือนพฤษภาคม

มีรายงานการพบชนิดพันธุ์สัตว์อย่างน้อย 720 ชนิด ในพื้นที่บริเวณนี้ รวมถึงสัตว์ป่าที่เสี่ยงสูญพันธุ์อย่างยิ่ง (CR) 4 ชนิด สัตว์ป่าชนิดพันธุ์ที่เสี่ยงสูญพันธุ์ (EN) 8 ชนิด และสัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (VU) 23 ชนิด ซึ่งถือเป็นตัวชี้วัดว่ากลุ่มป่าแก่งกระจานผืนนี้เป็นถิ่นอาศัยที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับสัตว์ป่า ความหลากหลายของชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่ามีอยู่สูงมาก มีความปลอดภัย และเพียงพอสำหรับการเจริญเติบโต อีกทั้งความอุดมสมบูรณ์เป็นหนึ่งเดียวของพื้นที่กลุ่มป่าได้รับการปกป้องคุ้มครองครอบคลุมเต็มพื้นที่ภายใต้แผนการบริหารจัดการ กฎหมาย และระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

การป้องกันและการจัดการพื้นที่

พื้นที่อนุรักษ์ทั้งสี่แห่งที่ประกอบเป็นกลุ่มป่าแก่งกระจาน ได้รับการคุ้มครองอย่างดีภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม พื้นที่ทั้งหมดของกลุ่มป่าแก่งกระจาน มีวัตถุประสงค์หลักคือกำหนดพื้นที่คุ้มครอง คือการปกป้องและรักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศโดยรวมของพื้นที่ รวมถึงคุณค่าของสัตว์ป่าและชนิดพันธุ์พืชที่โดดเด่น และป่าต้นน้ำของจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์

พระราชบัญญัติทั้งสองดังกล่าว เป็นความพยายามที่สำคัญยิ่งของรัฐบาลไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินของราษฎรในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ การเก็บหาของป่าและการใช้ประโยชน์เพื่อการยังชีพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาในภาพรวมทั้งประเทศ สร้างความสมดุลระหว่างการดำรงชีวิตที่มั่นคงของประชาชนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมและยุติธรรมต่อประชาชนคนไทยทุกคน

ดังนั้น คุณค่าตามธรรมชาติของกลุ่มป่าแก่งกระจาน จึงได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายที่เพียงพอ นอกจากนี้ ความสามารถในการบริหารจัดการและประสิทธิภาพการอนุรักษ์ของกลุ่มป่าฯ ยังเป็นไปตามแนวทางอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก

มรดกโลกกลุ่มป่าแก่งกระจาน เป็นการยกระดับการบริหารจัดการพื้นที่กลุ่มป่าเป็นระดับสากล และส่งผลให้ประเทศไทยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับโลก เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อประเทศและนำมาซึ่งการสร้างงานสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มโอกาสการดำเนินงานร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศ และส่งเสริมการดำเนินงานในหลากหลายสาขาวิชา รวมถึงการคงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของชุมชน ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศโดยส่วนรวม รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และทำให้คุณค่าความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าจะคงอยู่อย่างยั่งยืนและส่งต่อไปยังรุ่นลูกหลานต่อไปในอนาคต

เกร็ดความรู้

สัญลักษณ์มรดกโลก ประกอบด้วย รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่อยู่ส่วนกลาง เปรียบเสมือนตัวแทนของสรรพสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภายในวงกลมรอบนอก หมายถึง ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่หล่อหลอมขึ้นเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติ และอักษรมรดกโลกภาษาต่าง ๆ ที่อยู่โดยรอบ แทนการปกป้องมรดกโลกทุกแห่งไว้ด้วยความร่วมมือร่วมใจ จากมวลมนุษยชาติ ทุกภาษา ซึ่งมี 3 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ (WORLD HERITAGE) ภาษาฝรั่งเศส (PATRIMOINE MONDIAL) และโดยพื้นที่สำหรับภาษาสเปน (PATRIMONIO MUNDIAL) สามารถปรับเป็นภาษาของประเทศที่จะนำสัญลักษณ์ไปใช้ได้ สัญลักษณ์มรดกโลกออกแบบโดย Mr. Michel Olyff ซึ่งในการประชุมครั้งที่สอง คณะกรรมการมรดกโลก ได้มีมติเห็นชอบกับสัญลักษณ์มรดกโลก

Balance and Diverse

Information by Department of National Parks, Wildlife and Plant Conservation
Compiled by The Office of Natural Resources and Environmental Policy and
Planning (ONEP)

Kaeng Krachan ...

Global outstanding value

Kaeng Krachan Forest Complex area has been added to UNESCO's World Natural Heritage site on July 26th, 2021 at the World Heritage Committee's 44th session in 2021 which is held online conference from China. At this meeting, the World Heritage Committee agreed to list 34 sites from all over the world as World Heritage Sites, including 29 as World Cultural Heritage Sites and 5 Natural World Heritage Sites. Therefore, Kaeng Krachan is the only natural heritage site in ASEAN countries to be registered as a World Heritage Site this year under criteria-x, "the area is the most important habitat for the conservation of endemic biodiversity, including the habitat of plant species and/or animal species of outstanding scientific or conservation value worldwide." This marks the success of Thailand in conserving Kaeng Krachan Forest Complex, a forest that has the highest priority according to the World Heritage criteria. It is a great pleasure, pride and dignity of Thailand. Kaeng Krachan Forest Complex is the 6th World Heritage Site in Thailand and the 3rd Natural Heritage Site in Thailand.

Get to know Kaeng Krachan Forest Complex

Kaeng Krachan Forest Complex, an important forest in the western region of Thailand, is located along the Thailand side of the Tenasserim mountain range, which is a natural border between Thailand and the Union of Myanmar. It covers a large forest area of 3 provinces in the western part of Thailand namely Ratchaburi, Phetchaburi and Prachuap Khiri Khan. The length is about 292 kilometers from north to south. Kaeng Krachan Forest Complex World Heritage Site has a total area of 4,809 square kilometers or 2.5 million rai, covering conservation forest areas as follows: Thai Prachan National Park, Kaeng Krachan National Park, Kuiburi National Park, and Phachee River Wildlife Sanctuary. It connects to the Tanintharyi forest of Union of Myanmar and connects to the western forest group in northern Thailand. This is the most important ecosystem connection line of Southeast Asia.

The uniqueness and importance of the Kaeng Krachan Forest Complex as a habitat of exceptionally valuable plant and animal species which is the most importance habitat for the conservation of endemic biodiversity. It affects Kaeng Krachan Forest is an important biodiversity center in the region. Because it is located in the Indo-Malayan region at the macro level arising from its location at the joint of the 4 sub-geographical animal areas (there are Sundaic, Sino-Himalayan, Indochinese, and Indo-Burmese) and the joint area between plant geographical 4 features areas (there are Indo- Burmese/Himalayan, Indo-Malaysian, Annamatic, and Andamanese), as well as at the micro level both a variety of geological features. Moreover the

elevation from sea level of this forest is very variable when compared per unit area, thus causing a very high species diversity.

Evidence of value. The clearly outstanding biodiversity is the discovery's report of both endemic and endangered species in the area. It is a species that is uniqueness and important in term of habitat of threatened plant and animal species, and is the goal of global conservation. The International Union for Conservation of Nature (IUCN) has designated the Kaeng Krachan Forest Complex as a regionally important area for tiger conservation, bird conservation, wild elephants, and areas of great importance in the Indo-Burma ecosystem.

The registration of a cultural or natural heritage site as a World Heritage Site is intended to be one of the mechanisms for conservation, prevention, and protection of cultural and natural heritage sites as the world heritage of all mankind. The **Outstanding Universal Value Assessment of World Heritage Sites** considers from World Heritage Criteria, Integrity of properties, and area management protection as follow;

World Heritage Criteria (criteria-x).

Kaeng Krachan Forest Complex area has fully qualified according to criteria-x with its location reflecting the unique mixed of zoogeographic sub-regions and plant geographical regions (which is the northernmost point of several species from the south and the southernmost point of the species from the north). This results in macro biodiversity and supported by highly different geography. Therefore, there are many different habitats per unit area. It produces rich biodiversity in the area by discovered at least 720 animal species and also including rare and endemic plants species.

Important plant and animal species found in forest groups include endemic plant species such as *Trichosanthes phonsenae* which first found in 1913 and

only found in Kaeng Krachan Forest Complex. Moreover, there are critically endangered species (CR) such as *Aganosma acuminata* (*Kamettia chandeei*), *Aquilaria malaccensis*, *Magnolia gustavii**, and *Geostachys smitinandii* (VU). Those are only found in Kaeng Krachan Forest Complex and Dong Phrayayen-Khao Yai Orman Kompleksi, and there are Natural World Heritage of Thailand.

In addition, species found include both globally endangered wildlife, especially critically endangered the Siamese crocodile (*Crocodylus siamensis*) which is one of the few places in five countries around the world where the species remains in the wild. This allows the purity of inbred line and natural reproduction to be preserved. There is a home of critically endangered species such as Pangolin (*Manis javanica*), Yellow/Elongated Tortoise (*Indotestudo elongata*), and Asian forest tortoise (*Manouria emys*). Endangered species such as Banteng (*Bos javanicus*), Asian elephant (*Elephas maximus*), Tiger (*Panthera tigris*), Asiatic Wild Dog (*Cuon alpinus*), and the vulnerable species such as Asian black bear (*Ursus thibetanus*), Tapir (*Tapirus indicus*), Serows (*Capricornis sumatraensis*), Gaur (*Bos gaurus*), and Stump-tailed macaque (*Macaca arctoides*).

* *Magnolia gustavii* was first reported in 1891 in the Assam region of India in northern Myanmar and this plant has not been found for over 100 years, so it is believed to be extinct. It was rediscovered in 1998 in the Kaeng Krachan Forest Complex, about 2,000 km away from the original discovery area.

Integrity of properties.

Kaeng Krachan Forest Complex is an important watershed area of Phetchaburi River, Kuiburi River, Pranburi River, Phachi River and Mae Klong River. Some of these rivers provide water to the Khao Sam Roi Yot National Park wetlands, one of Thailand's most famous areas for waterfowl. This group of forests has a complex ecosystem consists of 6 forest types (covering more than 96% of the total area). It is a dry evergreen forest that covers most of the area around 65% and other types of forests are mixed deciduous forest, montane forest, tropical rainforest, secondary forest and deciduous dipterocarp forest. The geography of the western region is mountainous and the eastern region is high hill with a height of 37-1,231 meters above sea level. The climate

is influenced by the northeast and southwest monsoons. The rainy season starts from mid-May to mid-October. Winter season starts from mid-October to mid-February and Summer starts from mid-February to mid-May.

At least 720 species have been reported in the area, including four Critically Endangered (CR) species, eight Endangered (EN) species, and 23 Vulnerable (VU) species. This is an indicator that Kaeng Krachan Forest Complex is a habitat that is particularly suitable for wildlife. There is a high variety of wildlife and plants species, safe and sufficient for their growth. Moreover, the abundance is the only one of the forest group areas that get the full coverage protection under the management plan, relevant laws and regulations.

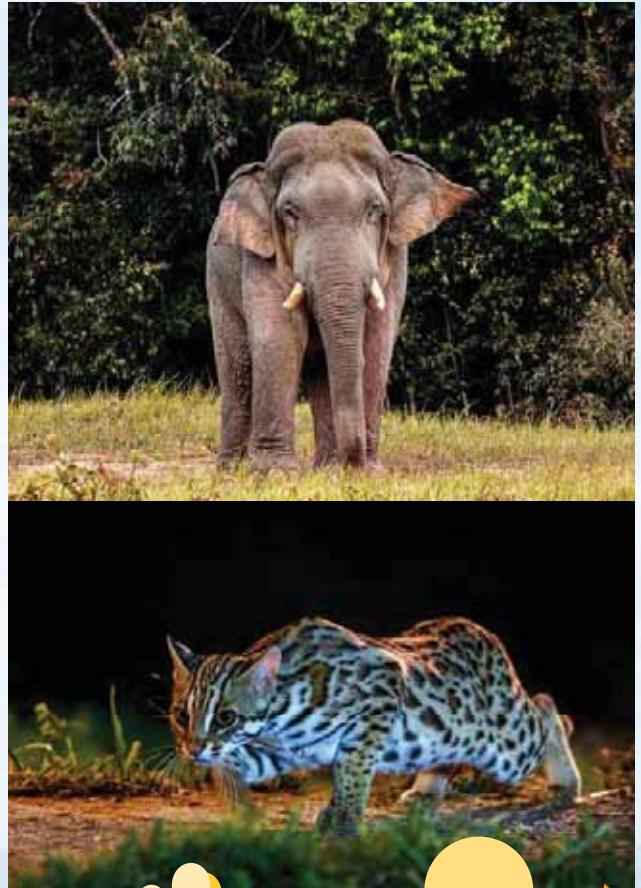
Area management protection.

The four conservation areas which comprises as Kaeng Krachan Forest Complex are well protected under the Wildlife Protection and Reservation Act B.E. 2562 and its amendments, and the National Park Act B.E. 2562 and its amendments. The entire area of the Kaeng Krachan Forest Complex has the primary purpose of defining a protected area, which is to protect and maintain the overall ecological integrity of the area including the value of outstanding wildlife and plant species and watershed forests of Phetchaburi province and Prachuap Khiri Khan province.

These two acts are a significant effort by the Thai government and relevant agencies to solve the housing and workplace problems of people in protected forest areas including to collect forest products and uses for sustenance, and promote the participation of community in natural resources management. This is a solution in overall of the country as well as create a balance between the stable livelihood of the people and the sustainable conservation of natural resources in order to achieve equality and fairness for all Thai people.

Therefore, the natural value of Kaeng Krachan Forest Complex obtain sufficient legal protection. Besides, the management potential and conservation efficiency of the forest is in accordance with the Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention.

Kaeng Krachan Forest Complex World Heritage Site raises the level of forest area management to global level and gives Thailand a world-class reputation. It creates a good image for the country and led to the creation of jobs and income increases especially tourism and business links with eco-tourism. This will benefit the local community economy as well as increase the opportunity to work with international organizations. Moreover, it promotes operation in various fields including preserving the culture, livelihood and way of life of the community which will bring whole benefits to the people and the country as well as promotes participation in area management for a better living and makes value of the abundance of forest resources and wildlife remain sustainable and forward it to the children in the future.

Did you know?:

The World Heritage Emblem consists of the central square which symbolizes the results of human skill and inspiration, built as a World Cultural Heritage. Inside the circle represents the gifts of nature and environment that shaped a World Natural Heritage. The words of World Heritage surrounding in different languages represent the protection of all World Heritage Sites through cooperation from humankind, every nation and every language, by 3 languages: English (WORLD HERITAGE), French (PATRIMOINE MONDIAL), and the area of Spanish (PATRIMONIO MUNDIAL) can be adjusted to the language of the country where the symbol will be used. The World Heritage Emblem was designed by Mr. Michel Olyff and adopted at its second meeting; the World Heritage Committee voted in favor of this World Heritage Emblem.